

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Det ærede medlem hr. Per Hækkerup spurgte mig, om jeg kunne give oplysninger om regeringens oplæg til det nordiske statsministermøde vedrørende det nordiske økonomiske samarbejde. Hertil vil jeg gerne sige, at det — som hr. Per Hækkerup vil vide — allerede under Nordisk Råds session blev aftalt at overlade de nordiske markedsministre at forberede statsministermødet. I medfør heraf fandt der den 11. marts et møde sted af de nordiske markedsministre på Marienborg. Det besluttedes her at nedsætte en særlig arbejdsgruppe af embedsmænd fra de nordiske lande med den opgave at redegøre for de foreliggende muligheder for en udvidelse af det nordiske økonomiske samarbejde på bredest mulig basis. Arbejdsgruppen har været i funktion siden markedsministermødet og forventes at fremkomme med en rapport inden påske. Det er naturligvis regeringens hensigt inden statsministermødet endeligt at udforme et dansk oplæg til dette møde, og regeringen har jo givet tilsagn om, forinden dette sker, at drøfte det i folketingets markedsudvalg; så vidt jeg er orienteret, vil der blive afholdt møde den 18. ds.

Jeg vil gerne understrege, at arbejdsgruppen selvsagt ikke har til opgave at fremkomme med fuldt udarbejdede forslag til statsministrene, men alene søge at klargøre, hvilke muligheder der foreligger. Den politiske beslutning tilkommer de nordiske regeringer.

Jeg finder det imidlertid ikke rimeligt i dag at tage disse spørgsmål op til en politisk drøftelse, før man har et grundlag i form af arbejdsgruppens rapport. Hr. Per Hækkerup vil vide, at en lang række områder for et videre nordisk samarbejde har været nævnt, således bl. a. samhandelsreglerne, landbrugs- og fiskerispørgsmål, kapitalbevægelser, transport, produktionsmæssigt og teknologisk samarbejde, harmonisering af erhvervslovgivningen og af den indirekte beskatning. Det, det nu drejer sig om, er gennem arbejdsudvalgets opgave at få et indtryk af, hvorledes de andre nordiske lande ser på mulighederne for at inddrage disse forskellige områder under et videregående nordisk økonomisk samarbejde. I lyset heraf vil regeringen udarbejde sit oplæg til statsministermødet den 22. april,

og forinden da vil spørgsmålet som nævnt blive behandlet i folketingets markedsudvalg.

Ministeren for nedrustningsspørgsmål (K. Helveg Petersen): Det kan jo ikke være anderledes, end at det spørgsmål, der overskygger alle andre i den debat, der føres her, er Vietnamspørgsmålet i lyset af den udvikling, som nu er i gang, og som nu synes at være kommet ind i en ny fase. Jeg skal fremsætte nogle enkelte betragtninger om nedrustningsproblemer i forbindelse med de spørgsmål, der er stillet mig, og jeg skal gøre det så kort, som det er mig muligt.

Der er jo en skærende modsætning mellem den måde, hvorpå staterne tilsyneladende interesserer sig for nedrustningsspørgsmål, og de forhandlingsresultater, der opnås. Der er jo ikke nogen stat, der ikke erkender nødvendigheden af nedrustning, og som ikke erkender det absurde i, at man på jordkloden ofrer så enorme summer på rustningsformål; i alle lande støtter man i hvert fald med munden nedrustningsbestræbelser. De resolutioner, der vedtages i FN og andre steder, må i hvert fald tages som udtryk for, at man kan se det nødvendige i, at nedrustningen fremmes.

Det politiske klima er af afgørende betydning, når vi taler om nedrustningsskridt, og nedrustningsskridt forudsætter i realiteten, at der er et egnet politisk klima. Den største forhindring, der foreligger, er, som man har gjort opmærksom på her fra talerstolen flere gange, Vietnamkrigen, og krigen i Det mellemste Østen spiller vel også en betydelig rolle i denne sammenhæng. Man kan ikke skille de to ting fra hinanden: det politiske klima og nedrustningsbestræbelserne. Forbedring af de internationale politiske forhold er en forudsætning for resultater på nedrustningens område.

Det er vel rigtigt, at politiske handlinger så at sige hen over hovedet på de tekniske drøftelser af nedrustningsbestræbelser, af nedrustningsteknik, på afgørende måde kan sætte gang i udviklingen. Lykkes det at få fred i Vietnam, ja, så er der skabt en helt anden baggrund for nedrustningsskridt. Men det er kun en gang imellem, der kommer disse store politiske handlinger. Selvfølgelig den omstændighed, at der er grupper rundt